

28-ий АВГУСТЪ.

Прехубавъ, съвършено ясенъ день. Турцитѣ отъ тъмни зори откриле най силенъ артиллерийски огънь по Шибченската позиции отъ всичкитѣ си батареи; нашитѣ енергично отговарятъ. Ний добръ виждаме грандиозната гледка на горещия артиллерийски бой. Вижда се върха св. Никола, кръглата батарея и шосето по долу отъ кръглата батарея чакъ до главния превязъченъ пунктъ и шатъра на корпусния командиръ. Турскитѣ батареи отъ Лисата височина и ново построената имъ, на близкото до нея бърдо, обстрѣлватъ шосето и гранатитѣ имъ падатъ една отъ друга по добръ. Намъ е твърдѣ згодно да слѣдимъ за падането и прѣскането на гранатитѣ: ето че една пада и се прѣсква близо до главния превязъченъ пунктъ въ едни кола, които минаваха отъ тамъ, виждаше се като наченаха да се тѣркалятъ колата изъ брѣга на долу; слѣдъ нея друга легна до самия превязъченъ пунктъ, тъй щото лазарета се свали и сѣщо се спушна на долу. Макаръ че турцитѣ нѣмаха право, въ силата на Женевската конвенция, да стрѣлятъ по превязъчния пунктъ, нъ като оправдание за тѣхъ можеше да послужи това, че около сѣщето мѣсто, задъ шосето имаше расположена нѣкаква пѣхотна часть. Даъ гранати неслучиха шосето, а паднаха на височината срѣщу Стоманеци, тъй щото турцитѣ, стига да са желали, могли сѣ въ ний вѣсо време да унищожѣтъ селото. Ний, да се признажъ отѣквахме това, отѣквахме още и това, че ний послѣ ще обърнатъ внимание и на насъ. Боя се продължава съ еднакво ожесточение да самата вечеръ.

Когато всичко утихна, азъ отидохъ въ Стоманеци да се науча какво впечатление е произвело на жителитѣ падането на двѣтъ гранати на такова близко отъ селото разстояние. За радостъ, нъ заедно съ това и за мое учудване, въ селото владѣе пълно епокойствие; кой кравата си прибира, кой въ градината се лута. нъ за гранатитѣ никой не си и на ума докарвалъ. Въ това отношение, на мъжеството на българина и на българката трѣбва да се отдаде справедливостъ.